

Arrest

nr. 272 353 van 6 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J. P. LIPS *loco* advocaat G. KLAPWIJK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 8 september 2019, diende op 27 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 13 december 2021 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 13 december 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 27/09/2019

Overdracht CGVS: 27/05/2020

U had op 2 maart 2021, van 14.21 uur tot 18.15 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Gerrit Klapwijk, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Sheikhal-clan te behoren. U bent op X 1995 geboren in X, provincie Banaadir en verhuisde enkele maanden later naar uw ouderlijk huis in Afgoye, waar u woonde met uw ouders tot u in mei 2015 trouwde. Hierna ging u samen met uw echtgenoot in een huis vlakbij uw ouderlijke woning wonen. U studeerde in 2014 af van de middelbare school. In augustus 2014 begon u te werken voor de lokale overheid van Afgoye. U stond hierbij in voor het tellen van de belastingen die op de markt werden geïnd en de registratie en inning van belasting van de aankoop van huizen. Uw echtgenoot werkte eveneens voor de lokale overheid.

In februari 2016 raakte uw echtgenoot gewond toen hij beschoten werd. Een vriend van hem overleed en zelf werd hij naar een ziekenhuis in Mogadishu gebracht. In maart 2016 werd uw vader gecontacteerd door Al-Shabaab. Ze zeiden dat ze uw echtgenoot al verwond hadden en stelden dat ze u ook zouden doden als u niet met uw werk voor de overheid zou stoppen. Ze belden u ook. In dezelfde periode vond een bomaanslag plaats op de markt waar u werkte, waarbij verschillende soldaten die hielpen bij de verzameling van de belastingen werden gedood. Hierna ging u bij uw tante aan moederszijde slapen. Op 16 maart 2016 stormden leden van Al-Shabaab 's nachts uw ouderlijk huis binnen en doodden ze uw vader.

U verliet op 19 maart 2016 Somalië op illegale wijze naar uw tante Ethiopië. Zij regelde een smokkelaar voor u die samen met u een Somalisch paspoort regelde om Ethiopië te verlaten. Zes maanden later verliet u Ethiopië en reisde u met de smokkelaar naar Dubai. In januari 2017 probeerde de smokkelaar voor u een visum naar Italië te regelen, maar dit werd geweigerd. U begon vervolgens als babysit te werken, waarbij u door uw bazen mishandeld werd. Op 1 augustus 2019 reisde u op illegale wijze met het vliegtuig naar Turkije, de smokkelaar nam uw paspoort af. Vervolgens reisde u te voet naar Griekenland en, gebruik makend van documenten van iemand anders, reisde u per vliegtuig naar België, waar u op 8 september 2019 aankwam.

Op 27 september 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming uw werkbadge neer.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U geeft namelijk geen zicht op uw werkelijke identiteit en op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes

en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Wanneer de verklaringen betreffende bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming, zoals de identiteit en herkomst, niet worden gestaafd door bewijskrachtige stukken, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden om het voordeel van de twijfel toe te kennen, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Evenwel blijkt dat uw verklaringen over uw identiteit en herkomst strijdig zijn met de in uw dossier aanwezige informatie en dat u daar geen bevredigende verklaring voor geeft.

Waar u in uw verzoek om internationale bescherming stelt op 3 februari 1995 geboren te zijn te Mogadishu en B.M.Y. te heten, en dat ondersteunt met een zogenaamde werkbadge uit Afgooye (nabij Mogadishu), blijkt uit het politieverlag dat aan uw dossier werd toegevoegd dat u zich aan de Belgische grens valselijk presenteerde met het Nederlands Paspoort en de Nederlandse identiteitskaart van mevrouw F.M.T., geboren op 1 juli 1994 te Mogadishu en houdster van de Nederlandse nationaliteit. Hiermee geconfronteerd door de politie verklaarde u S.M.T. te zijn, geboren op 21 oktober 1993 te Hargeisha (Somaliland).

Uit de informatie betreffende uw visumaanvraag die aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat het op 24 maart 2016 uitgereikt Somalisch paspoort, waarmee u in Dubai een visumaanvraag voor Italië deed, ook op naam staat van S.M.T., geboren op 21 oktober 1993 in Hargeisa. Dit is een sterke indicatie dat u deze persoon bent. De authenticiteit van uw paspoort werd bij de visumaanvraag overigens in het geheel niet in vraag gesteld maar het visum werd geweigerd omdat u onvoldoende rechtvaardiging voor uw verblijf in Italië kon geven.

Uit het voorgaande kan logischerwijze worden afgeleid dat u zich van de documenten van een EU-burger bediende in een poging toegang tot de EU te verkrijgen omdat u er met uw eigen paspoort niet in geslaagd was een visum voor Italië te verkrijgen. U kan geen aannemelijke redenen geven waarom u uw eigen paspoort ook op een valse naam, met een valse geboorteplaats, en met een valse geboortedatum zou hebben laten opmaken.

Aanvankelijk verklaart u dat de smokkelaar nog een ander paspoort had en voor uw Somalisch paspoort dezelfde naam en geboortedatum wilde, zodat deze overeen zouden komen indien u op de luchthaven zou worden tegengehouden (CGVS, p. 15). Uit het politieel verslag dat aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat deze gegevens niet overeenstemmen met de Nederlandse identiteitsdocumenten waarmee u naar België reisde. Deze staan namelijk op naam van F.M.T., geboren op 1 juli 1994 in Mogadishu. Bovendien werden deze pas in 2019 uitgegeven, meer dan 3 jaar na uw Somalisch paspoort. Dat de smokkelaar in 2016 uw paspoort liet opmaken met de bedoeling dat het jaren later (zeer gedeeltelijk) zou overeenstemmen met in 2019 uitgereikte Nederlandse identiteitsdocumenten, komt aldus niet geloofwaardig over.

Wanneer u gevraagd wordt waarom Hargeisa als geboorteplaats genoteerd staat op uw paspoort, geeft u bovendien een andere verklaring voor de verschillen tussen de gegevens op uw Somalisch paspoort en uw opgegeven identiteit.

U stelt namelijk dat de smokkelaar al uw gegevens veranderde omdat u bang was van Al-Shabaab (CGVS, p. 24). U legt dus inconsistente verklaringen af over de reden van deze frauduleuze identiteitsgegevens. Het houdt daarnaast ook geen steek dat u zich omwille van uw angst voor Al-Shabaab tegenover de Somalische autoriteiten (de vijand van Al-Shabaab) zou voordoen als iemand anders. Het is bovendien ook weinig aannemelijk dat u tijdens uw verblijf in Ethiopië angst zou hebben van Al-Shabaab, te meer omdat dit paspoort ervoor zou hebben gezorgd dat u verder weg kon reizen. Het is voorts onduidelijk waarom deze frauduleuze identiteitsgegevens u dan wel zouden helpen om uit de greep van Al-Shabaab te blijven. Uw verklaringen over de zogezegd foute identiteitsgegevens op uw Somalisch paspoort kunnen dan ook allerm minst overtuigen.

Ook uw uitleg dat de smokkelaar voor uw paspoort besliste dat uw beweerde geboortedatum van 3 februari 1995 moest worden aangepast naar 21 oktober 1993 zodat het geloofwaardig zou overkomen dat u zijn echtgenote was, raakt kant noch wal (CGVS, p. 16, 23-24). Dit zou immers als enige gevolg hebben gehad dat u in maart 2016 (toen uw paspoort werd uitgereikt) niet 21 maar 22 jaar oud zou zijn geweest, een nominaal verschil.

U geeft aldus geen enkele aannemelijke reden waarom u voor het aanmaken van een Somalisch paspoort geen gebruik zou hebben gemaakt van uw eigen identiteitsgegevens.

Uit het politieel verslag blijkt bovendien ook dat u op het moment van uw ondervraging op de luchthaven ook zelf mondeling verklaarde S.M.T. te heten en op 21 oktober 1993 in Hargeisa geboren te zijn. Wanneer u hierop gewezen wordt, stelt u dat u uw echte naam, B., wilde opschrijven, maar dat de politie u confronteerde met uw Somalisch paspoort en stelden dat dat uw echte naam was (CGVS, p. 24). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is namelijk niet aannemelijk dat de politie de derde versie van uw identiteit die u aan hen opgaf niet in hun verslag zou opnemen, maar u zou dwingen de gegevens van uw Somalisch paspoort op te geven. Alles lijkt er dan ook op te wijzen dat uw werkelijke, maar door u ontkende, identiteit deze is van uw paspoort.

Betreffende de door u neergelegde werkbadge dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits-) documenten, waaronder werkbades, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

In zoverre de lage betrouwbaarheid van Somalische documenten zowel op de zogenaamde werkbadge als uw paspoort betrekking heeft moet er vooreerst worden gewezen op de bovenstaande argumentatie waaruit blijkt dat u geen aannemelijke redenen geeft waarom u niet van uw eigen identiteit gebruik zou hebben gemaakt voor uw officieel paspoort, dat jarenlang uw identiteitsdocument en reisdocument was. De ingediende werkbadge is daarentegen een document waarvan u stelt dat het u werd opgestuurd nadat u al in België was. In tegenstelling tot uw paspoort gaat het bovendien om een document zonder enige officiële waarde. Het is slechts een plastic houdertje met een slordig afgesneden afdruk of kopie (de stempel is niet doorgedrukt) die op simpele wijze door eenieder te fabriceren is ter ondersteuning van een verzonnen relaas.

De bewijswaarde van de door u neergelegde zogenoemde werkbadge volstaat dan ook allerm minst om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit en herkomst op te heffen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye gelegen in de regio Lower Shabelle. U geeft namelijk geen zicht op uw werkelijke identiteit en verblijfplaatsen in Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 3).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over wie u bent en waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen

voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Gezien de in uw dossier aanwezige indicatie van een herkomst uit Somaliland (paspoortgegevens), die u ontkent, kan er volledigheidshalve worden gewezen op de actuele veiligheidssituatie in deze regio.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]) en <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Somaliland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Somaliland. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 4, en 62 van de Vreemdelingenwet.

In hoofdorde gaat zij in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Zij bekritiseert de motivering van de bestreden beslissing op dit punt. Verzoekster benadrukt dat zij op aanraden van haar smokkelaar valse documenten heeft aangewend om de toegang tot de Europese Unie te bekomen teneinde haar in staat te stellen om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zij meent dat haar *in se* niet kan worden verweten dat zij valse documenten heeft aangewend of valse verklaringen over deze documenten heeft afgelegd indien na grondig onderzoek van de feitelijke asielmotieven blijkt of had moeten blijken dat er wel degelijk redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster wel degelijk afkomstig is van de regio waar zij van stelt afkomstig te zijn en er effectieve gegronde redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat zij daar een gevaar loopt in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekster wijst er hierbij op dat de commissaris-generaal zijn onderzoek beperkt tot het analyseren van de door haar aangewende reisdocumenten om te besluiten dat zij verzaakt aan haar medewerkingsplicht. De vraag kan, volgens verzoekster, echter worden gesteld *“waarom verwerende partij het persoonlijk onderhoud niet heeft uitgebreid met vragen omtrent het door verzoekster beweerde effectieve verblijf in Somalië en omstreken en het concrete gevaar vanwege AS dat verzoekster aldaar stelt te vrezen”*. Zij stelt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk aanwijzingen heeft gegeven met betrekking tot deze relevante elementen van haar relaas. Zij meent dan ook dat *“Dat het aftoetsen van de kennis van de geografische omgeving waar verzoekster stelt vandaan te komen middels een grondige bevraging tijdens het persoonlijk onderhoud aangewezen was en ook zeker meer uitsluitel zij hebben gegeven omtrent de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekster omtrent haar verblijf in Somalië en de bedreigingen waarme zij stelt te zijn geconfronteerd en die haar terugkeer naar Somalië voor haar onmogelijk maken”*. Door zich louter te beperken tot het onderzoeken van haar reisdocumenten en haar verklaringen hierover zonder verdere vragen te stellen om zich ervan te verzekeren dat verzoekster echt niet uit Somalië komt, heeft de commissaris-generaal niet voldaan aan zijn onderzoeksplicht, aldus verzoekster. Zij besluit dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd.

Wat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, geeft verzoekster aan het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing. Zij merkt op dat deze dateert van meer dan achttien maanden geleden, terwijl er zich gedurende deze periode in de regio Somaliland nieuwe ontwikkelingen hebben voorgedaan.

2.1.2. In een aanvullende nota van 31 maart 2022 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EASO-rapport *“Somalia - Security situation”* van 20 september 2021;
- het EASO-rapport *“Somalia - Actors”* van 2 juli 2021.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, beperkt verzoeksters verweer in het verzoekschrift zich in wezen tot het volharden dat zij voldoende aanwijzingen heeft gegeven met betrekking tot haar herkomst uit de regio Afgooye en het gevaar dat zij er liep vanwege Al-Shabaab, doch dat dit onvoldoende werd bevraagd en onderzocht door de commissaris-generaal. De Raad merkt evenwel op dat dit verweer op zich geen afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing op basis waarvan genoegzaam kan worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar identiteit en herkomst uit Afgooye en de door haar ondergane vervolgingsfeiten. De Raad benadrukt in dit verband dat uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat (i) verzoekster zich blijkens het politieverlag

beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1) aan de Belgische grens heeft gepresenteerd met een valse identiteit, doch er vervolgens mondeling verklaarde dat zij S.M.T. heet en geboren werd op 21 oktober 1993 in Hargeisa te Somaliland, (ii) uit de beschikbare informatie (*Ibid.*, nrs. 1-2) nog blijkt dat zij in Dubai een visum aanvraag voor Italië met een paspoort uitgereikt op 24 maart 2016 op basis van dezelfde identiteitsgegevens, (iii) zij inconsistente verklaringen heeft afgelegd en dus geen overtuigende verklaring kon aanbrengen waarom dit paspoort opgesteld werd op basis van valse identiteitsgegevens, (iv) de door verzoekster neergelegde werkbadge geen afdoende bewijswaarde bezit om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen met betrekking tot haar identiteit en herkomst. Verzoekster legt voor het overige geen identiteitsdocumenten neer die haar voorgehouden identiteit en herkomst uit Afgooye kunnen staven. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat er voldoende indicaties zijn dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming in België een identiteit probeert aan te houden die niet de hare is.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Afgooye. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Evenwel blijkt dat uw verklaringen over uw identiteit en herkomst strijdig zijn met de in uw dossier aanwezige informatie en dat u daar geen bevredigende verklaring voor geeft.

Waar u in uw verzoek om internationale bescherming stelt op 3 februari 1995 geboren te zijn te Mogadishu en B.M.Y. te heten, en dat ondersteunt met een zogenaamde werkbadge uit Afgooye (nabij Mogadishu), blijkt uit het politieverslag dat aan uw dossier werd toegevoegd dat u zich aan de Belgische grens valselijk presenteerde met het Nederlands Paspoort en de Nederlandse identiteitskaart van mevrouw F.M.T., geboren op 1 juli 1994 te Mogadishu en houdster van de Nederlandse nationaliteit. Hiermee geconfronteerd door de politie verklaarde u S.M.T. te zijn, geboren op 21 oktober 1993 te Hargeisha (Somaliland).

Uit de informatie betreffende uw visumaanvraag die aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat het op 24 maart 2016 uitgereikt Somalisch paspoort, waarmee u in Dubai een visumaanvraag voor Italië deed, ook op naam staat van S.M.T., geboren op 21 oktober 1993 in Hargeisa. Dit is een sterke indicatie dat u deze persoon bent. De authenticiteit van uw paspoort werd bij de visumaanvraag overigens in het geheel niet in vraag gesteld maar het visum werd geweigerd omdat u onvoldoende rechtvaardiging voor uw verblijf in Italië kon geven.

Uit het voorgaande kan logischerwijze worden afgeleid dat u zich van de documenten van een EU-burger bediende in een poging toegang tot de EU te verkrijgen omdat u er met uw eigen paspoort niet in geslaagd was een visum voor Italië te verkrijgen. U kan geen aannemelijke redenen geven waarom u uw eigen paspoort ook op een valse naam, met een valse geboorteplaats, en met een valse geboortedatum zou hebben laten opmaken.

Aanvankelijk verklaart u dat de smokkelaar nog een ander paspoort had en voor uw Somalisch paspoort dezelfde naam en geboortedatum wilde, zodat deze overeen zouden komen indien u op de luchthaven zou worden tegengehouden (CGVS, p. 15). Uit het politioneel verslag dat aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat deze gegevens niet overeenstemmen met de Nederlandse identiteitsdocumenten waarmee u naar België reisde. Deze staan namelijk op naam van F.M.T., geboren op 1 juli 1994 in Mogadishu. Bovendien werden deze pas in 2019 uitgegeven, meer dan 3 jaar na uw Somalisch paspoort. Dat de smokkelaar in 2016 uw paspoort liet opmaken met de bedoeling dat het jaren later (zeer gedeeltelijk) zou overeenstemmen met in 2019 uitgereikte Nederlandse identiteitsdocumenten, komt aldus niet geloofwaardig over.

Wanneer u gevraagd wordt waarom Hargeisa als geboorteplaats genoteerd staat op uw paspoort, geeft u bovendien een andere verklaring voor de verschillen tussen de gegevens op uw Somalisch paspoort en uw opgegeven identiteit. U stelt namelijk dat de smokkelaar al uw gegevens veranderde omdat u bang was van Al-Shabaab (CGVS, p. 24). U legt dus inconsistente verklaringen af over de reden van deze frauduleuze identiteitsgegevens. Het houdt daarnaast ook geen steek dat u zich omwille van uw angst voor Al-Shabaab tegenover de Somalische autoriteiten (de vijand van Al-Shabaab) zou voordoen als iemand anders.

Het is bovendien ook weinig aannemelijk dat u tijdens uw verblijf in Ethiopië angst zou hebben van Al-Shabaab, te meer omdat dit paspoort ervoor zou hebben gezorgd dat u verder weg kon reizen. Het is voorts onduidelijk waarom deze frauduleuze identiteitsgegevens u dan wel zouden helpen om uit de greep van Al-Shabaab te blijven. Uw verklaringen over de zogezegd foute identiteitsgegevens op uw Somalisch paspoort kunnen dan ook allerminst overtuigen.

Ook uw uitleg dat de smokkelaar voor uw paspoort besliste dat uw beweerde geboortedatum van 3 februari 1995 moest worden aangepast naar 21 oktober 1993 zodat het geloofwaardig zou overkomen dat u zijn echtgenote was, raakt kant noch wal (CGVS, p. 16, 23-24). Dit zou immers als enige gevolg hebben gehad dat u in maart 2016 (toen uw paspoort werd uitgereikt) niet 21 maar 22 jaar oud zou zijn geweest, een nominaal verschil.

U geeft aldus geen enkele aannemelijke reden waarom u voor het aanmaken van een Somalisch paspoort geen gebruik zou hebben gemaakt van uw eigen identiteitsgegevens.

Uit het politieel verslag blijkt bovendien ook dat u op het moment van uw ondervraging op de luchthaven ook zelf mondeling verklaarde S.M.T. te heten en op 21 oktober 1993 in Hargeisa geboren te zijn. Wanneer u hierop gewezen wordt, stelt u dat u uw echte naam, B., wilde opschrijven, maar dat de politie u confronteerde met uw Somalisch paspoort en stelden dat dat uw echte naam was (CGVS, p. 24). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is namelijk niet aannemelijk dat de politie de derde versie van uw identiteit die u aan hen opgaf niet in hun verslag zou opnemen, maar u zou dwingen de gegevens van uw Somalisch paspoort op te geven. Alles lijkt er dan ook op te wijzen dat uw werkelijke, maar door u ontkende, identiteit deze is van uw paspoort.

Betreffende de door u neergelegde werkbadge dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits-) documenten, waaronder werkbades, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden.

In zoverre de lage betrouwbaarheid van Somalische documenten zowel op de zogenaamde werkbadge als uw paspoort betrekking heeft moet er vooreerst worden gewezen op de bovenstaande argumentatie waaruit blijkt dat u geen aannemelijke redenen geeft waarom u niet van uw eigen identiteit gebruik zou hebben gemaakt voor uw officieel paspoort, dat jarenlang uw identiteitsdocument en reisdocument was. De ingediende werkbadge is daarentegen een document waarvan u stelt dat het u werd opgestuurd nadat u al in België was. In tegenstelling tot uw paspoort gaat het bovendien om een document zonder enige officiële waarde. Het is slechts een plastic houdertje met een slordig afgesneden afdruk of kopie (de stempel is niet doorgedrukt) die op simpele wijze door eenieder te fabriceren is ter ondersteuning van een verzonnen relaas.

De bewijswaarde van de door u neergelegde zogenoemde werkbadge volstaat dan ook allerminst om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit en herkomst op te heffen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgoye gelegen in de regio Lower Shabelle. U geeft namelijk geen zicht op uw werkelijke identiteit en verblijfplaatsen in Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgoye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 3).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over wie u bent en waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Gezien de in uw dossier aanwezige indicatie van een herkomst uit Somaliland (paspoortgegevens), die u ontkent, kan er volledigheidshalve worden gewezen op de actuele veiligheidssituatie in deze regio.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]) en <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Somaliland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Waar verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing dateert van meer dan achttien maanden geleden en er zich gedurende deze periode nieuwe ontwikkelingen hebben voorgedaan in de regio Somaliland, stelt de Raad vast dat zij zelf geen landeninformatie bijbrengt die deze bewering ondersteunt. Bovendien bevestigt de door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota bijgebrachte informatie de voormelde analyse.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Somaliland als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoekster voert geen andere elementen aan waaruit blijkt dat zij een hoger risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in haar regio plaatsvindt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP